

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. július 5.
(vasárnap)

Horváth Géza

EMBERI GONOSZSÁG, ISTENI GONDOSKODÁS

Énekek: 23,1; 270,1-4; 270,8; 265,1-3. 6-7

Lekció: 1Mózes 41

Alapige: 1Mózes 50,20

Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.

Imádkozzunk!

Milyen jó, Urunk, hogy megvallhattuk: az Úr az én Pásztorom, nem szűkölködöm. Még ha okunk lenne is, hogy panaszra nyissunk száunkat, hadd némuljon az el. Még ha a lelkünkben keserűség vagy háborgás is lenne, hadd legyünk csendes szívvel és békével, azért, mert igaz az ige, és ennek az éneknek is igaz minden sora. Mert valljuk, hisszük, tudjuk, hogy mindent te tartasz a kezekben.

Köszönjük, hogy te vagy mindennek a létrehozója, és köszönjük, hogy miután mi mindent igyekszünk elrontani, tönkre tenni nemcsak magunkban, hanem másokban, a világban, te vagy mindennek a helyreállítója, te vagy a rend Istene, a béke és nyugalom Istene, aki mindent megteszel azért, hogy nekünk békességet adj.

Bocsásd meg, Urunk, hogy oly sokszor akarunk pásztor nélkül lenni, függetlenek lenni. Bocsásd meg, hogy sokszor úgy gondolkodunk: ne szóljon bele senki az életünkbe, tudjuk magunkat vezetni, irányítani. Tudjuk, mit kell tenni.

Ó, Urunk, győzz le és győzz meg bennünket, hogy csak rád nézzenek a szemünk. Legyünk alázatosak előtted, porba hullva tudjuk mondani: nem tudjuk, mit cselekedjünk. Ha te nem jössz segítségül, nem vezetsz, nem adsz csodás tanácsot, akkor sötétben járunk, zsákutcába jutunk.

Áldunk téged, hogy onnan is oly sokszor visszahoztál bennünket. Köszönjük, hogy ha fájt a te fogásod, köszönjük, ha vesszővel és bottal tetted ezt, mert annyira engedetlenek voltunk, köszönjük, ha Szentlelked által elvégezted, hogy elég volt a szó is.

EMBERI GONOSZSÁG, ISTENI GONDOSKODÁS

Jézus, engedj hozzád térnünk ma reggel is, hogy veled haljunk és veled éljünk. Legfőképpen neked és érted.

Kérünk, áldd meg a mai igét is, szívből-szívbe, hitből-hitbe hadd terjedjen. Hadd kérjünk minden helyért, ahol szól a te igéd, a győztes Krisztus evangéliuma, a megfeszített és feltámadott Krisztusról szóló örömhír, küldj oda is áldást. Kérünk, hogy a te hívő népedet tedd eggyé ezen a mai napon úgy is, hogy egy szívvel és szájjal dicsőítsünk téged.

Ámen.

Igehirdetés

Ez egy kiragadott mondat az igéből, de majd az igehirdetésben elhangzanak azok a körülmények, melyek között ez a mondat valamikor, sok-sok évvel ezelőtt elhangzott József szájából, amit testvéreinek mondott: „ti ugyan gonoszt gondolatok ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani, hogy sok nép életét megtartsa.”

A napközis gyermekhéten a gyerekekkel, József történetével foglalkozhattunk minden nap. A bibliaolvasó kalauzunk szerint most mi felnőttek is ezeket a történeteket olvassuk, és mivel nincs lehetőségünk arra, hogy az egész József-történetet sorba vegyük, annak a drága tanításait kibontsuk, ezért hadd ragadjak ki egy olyan mondatot, amelyről pénteken azt mondtam a záróalkalmon, amikor itt voltak a szülők, nagyszülők is, hogy szerintem ez a József-történeteknek a csúcspontja.

Nemcsak ez az egyetlen mondat, mert három olyan mondat van a József-történetekben, amire érdemes figyelni, és amelyet közös tartalom köt össze: amikor József megismerteti magát a testvéreivel, akkor még két olyan mondatot mond, amire érdemes figyelni.

Az egyik: Nem ti küldtetek ide, hanem az Isten — tudniillik Egyiptomba.

A másik: A ti megmaradásotokért küldött ide az Isten.

Mert amit Isten tesz, cselekszik, annak nemcsak oka van, hanem mindig célja is. A hívő ember életében ez megvalósul, végbemegy. Mindennek van valami oka és van célja. József ezt megértette.

De mégis a harmadik mondat az, amely a legfényesebben ragyog, hadd legyen ez ilyen ige a számunkra, amely még fényesebben ragyog ma reggel: ez pedig az, amikor József elmondja testvéreinek, hogy ti ugyan gonoszt gondolatok ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani.

Ennek a családnak a történetében, tudjuk, nagyon sok gonoszság van. Ne csak a testvérekre gondoljuk, bár József most hozzájuk címzi a vádját.

A történet azzal kezdődik, a 37. fejezetben, hogy édesapjuk, Jákób is gonosz. Hiszen Józsefet jobban szereti, mint a többi fiát. Általában azt lehet mondani, hogy vajon a családokban mennyi gonoszságot követünk el a gyermeknevelésünkben, gyermekeinkkel való kapcsolatunkban.

Megdöbbentő, hogy azt olvassuk az igében: Jákób jobban szerette Józsefet a többi gyermekénél, és ezt meg is indokolja a Szentírás: azért, mert vén korában nemzette őt. József kései gyermek, ráadásul tudjuk, hogy a szeretett feleségtől, Ráhel-től, született. Két fiú született tőle: József és Benjámin. Mivel Benjámin születésénél meghalt Ráhel, ezért ez fájó seb marad Jákóbnak, hogy Benjámin születése Ráhel életébe került. Józsefnél nincs ilyen. Őt nagyon várták, hogy Isten mikor

nyitja meg Ráhelnek a méhét – mert ez is az Úr kezében van. Amikor megszületik József, akkor hallatlan nagy az öröm.

Gonoszok voltak a testvérek, mert ezért meggyűlöltek Józsefet. Annyira gyűlöltek, hogy az egyre nagyobb lett a szívükben. Elhatározzák, hogy megölik, és ezt a gyilkosságot még egy hazugsággal is tetézik. Egyik bűn szüli a másikat, mert azt akarják mondani Jákóbnak, és majd így is tesznek, hogy vadállat tépte szét. Ím a véres ruha... És ami még egy hatalmas gonoszság, hogy hosszú éveken át elnézik az apjuk fájdalmát. Jákób könnyeit, aki siratja az ő fiát.

Persze, itt is nagy gonoszság van, mert lehet, hogy akármelyik fia halt volna meg, nem siratta volna annyira, mint Józsefet, és nem bánkódott volna annyira Jákób. De ez nem menti a helyzetet, hogy éveken keresztül az apjuk szomorú arcát látják. Nem merik bevallani, hogy vétkeztek. Elég sokáig tussolják a bűnt. Mindenkit hibáztatnak. Meg vannak győződve az igazukról.

Tudjuk, hogy végül Józsefet eladják rabszolgának, és így került Egyiptomba. Ott Potifárné gonoszkodik vele, hiszen lerántja róla a ruhát – ez érdekes jelenet, mert emiatt gyűlöltek meg, hogy szép ruha volt rajta. Potifárné megfogja ezt a ruhát, igazságtalanul bevádolja. József akkor börtönbe kerül. Próbál protekciót szerezni, hátha kikerül onnan, de még két évig ott kell maradnia. Végül mégis kijön a börtönből és tudjuk, hogy Isten kegyelméből magas rangú ember lesz Egyiptomban. A fáraó után fog parancsolni.

Ez nem ment bennünket attól, hogy legelőször is meg kell látnunk azt, hogy valóban az ember szívének gondolata gonosz az ő ifjúságától fogva. Azt mondja József a testvéreknek: „ti ugyan gonoszt gondoltatok ellenem.” Megdöbbenő az a gonoszság, amellyel a szívünket tetten érhetjük, amellyel leleplez Isten bennünket.

Azt mondja Jézus Krisztus a Máté evangéliumában: „a szívből származnak a gonosz gondolatok.” Eszerint a szívünk, amelyről sokan azt mondják, hogy azért van benne valami jó is, valami szép, mondják a humanista beállítottságú emberek, és tanítja még a pedagógia is, hogy azért maradt bennünk valami jó. Tudomásul kell vennünk, hogy a szívünk hasonló egy olyan kúthoz, amelybe beledöglük egy állat (falun ez sokszor előfordult), és az egész vizet megfertőzi. Attól kezdve az a víz ihatatlan vagy nem volt ajánlatos azt a vizet használni. Ilyenkor azt tették, hogy kivették a döglött állatot a kútból, az egész vizet kimerték és megvárták, amíg tiszta víz nem jön a kutakba.

Isten igéje így mutatja be a szívünket, és ez az ige is pontosan erről beszél: „ti ugyan gonoszt gondoltatok ellenem...” Igen, valljuk meg őszintén, hogy hasonló a szívünk az olyan kúthoz, amiből a bűn következtében semmi jó nem maradt. Eloszlatja Isten igéje azt a képet, ha valaki úgy gondolkozna, hogy azért valami jó maradt bennünk. Pl. az Ézsaiás 1. részben azt mondja az Úr, hogy minden fej beteg, minden test erőtelen. Olyan a mi testünk, amelyen semmi ép hely nem maradt. Csupa kelevény, fertőzés, seb. Pál apostol is a Római levélben tanít bennünket arra: nincs bennünk semmi jó.

Szomorú, de azt mondom: még szomorúbb, ha valaki ezt nem látja be, ha valaki ezt nem ismeri el. Aki nem látja be, és aki nem ismeri el, az nem fog úgy könyörögni: „Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.” Ha valaki azt hiszi, hogy maradt még benne valami jó, valami nemes, valami szép.

EMBERI GONOSZSÁG, ISTENI GONDOSKODÁS

Egyik lelki énekünket azért nem szeretem énekelni, mert az egyik sorában az van: „sok nemes érzelem nyugszik alatt...” — én inkább úgy látom az ige alapján: sok hitvány gondolat nyugszik alatt, és sajnos nem is nyugszik, mert állandóan mocorog, állandóan napvilágra jönne, feltörne, állandóan kibukik. Ezzel kell szembesülnünk, hogy „ti gonoszt gondoltatok.” Az ember szívében ott van a gonoszság. Az egyetlen megoldás, egyetlen gyógyszer, amikor az ember azt mondja erre: tiszta szívet teremts bennem, ó Isten. Mossál meg, és fehérebb leszek a hónál.

A második szó, amin meg kell hogy álljunk, a: gondoltatok, hiszen Isten ígéje, amit ma reggel leleplez nekünk az, hogy itt nemcsak a cselekedetéről van szó, hanem a gondolatról. Azt mondja: ti gonoszt gondoltatok...

Pedig ha megnézzük a József-történeteket, akkor tulajdonképpen a testvérek gonoszt cselekedtek. Mert megfogták Józsefet: ímhol jön az álomlátó, gyertek, öljük meg őt... (Valamikor Ecsedy Aladár bácsinak ez volt a beiktatási ígéje Tahitót-faluban). És megfogják, bedobják a kútba. Ruben ugyan úgy gondolkozik, hogy majd éjszaka kihúzza, és valahogy megmenti Józsefet, mégis jobb, mintha megölik. Aztán fölötte elkezdenek eszegetni, mintha nem történt volna semmi.

József nem azt mondja: ti gonoszt cselekedtetek, hanem azt mondja: ti gonoszt gondoltatok ellenem. Mert Isten ígéje tulajdonképpen nem a cselekedeteinket leplezi le csak, hanem azokat a motivációkat és gyökereket, amikből a cselekedet származik.

És az Úr Jézus nem ezt leplezi le a Hegyi-beszédben? (Máté 5). Meg a gazdag ifjú történetében? Nem ezt leplezi le Isten a kőtáblákban, amikor odaadja Mózesnek a Törvényt: vidd le a népnek a Tíz igét. Isten leleplezi a Tizedik parancsolatban a gondolatokat is.

A világi bíróság a cselekedeteket bünteti. Ha elkövetted... Isten pedig azt mondja, hogy rámutasson a mi valódi állapotunkra: nem a cselekedeteket bünteti, nem a cselekedetekért haragszik csak, hanem a gondolatokért, amelyekből származnak a cselekedetek.

József itt ráirányítja a figyelmet arra a nagy igazságra, hogy ti gonoszt gondoltatok ellenem.

Jézus Krisztus a Hegyi-beszédben nem erről szól? Amikor úgy gondolkoztak a zsidók, hogy nem paráználkodtunk, mert nem kaptak rajta a házasságtörésen. Jézus azt mondja: ha már úgy néztél valakire, immár paráználkodtál. Ja, mi nem öltünk meg senkit sem fegyverrel, sem méreggel, mi nem gyilkoltunk. És aki haragszik az ő atyafiára — mondja nekünk János a levelében. Aki gyűlöli az ő atyja-fiát, az mind embergyilkos, pedig az csak a gondolatban van.

Ó hányan mondták: megölném egy kanál vízben! — Igen, ha nem félnénk a világi hatóságoktól, akkor már a földön csak egy ember maradna, és nem lenne, aki megölje. Egyik megölné a másikat, egészen bizonyos.

Az a baj, hogy félünk azoktól, akiket látunk, ez az ige meg azt mondja: féld az Urat, akit nem látsz, de aki megítéli a gondolatodat, az érzéseidet meg érzelmeidet. „Ti ugyan gonoszt gondoltatok.” Úgy mondták ezt a régi eleink, hogy van nem teljes gonoszság és van teljes gonoszság. A nem teljes az, amelyik nem párosul akarattal. Azzal az akarattal, amelyik véghezviszi a gondolatot. A teljes gonoszság pedig az, amelyik akarattal párosulva végbe is viszi.

Amikor azt mondja Isten a Bábel tornyánál: ezek amit kigondolnak, véghez is viszik. Micsoda lelki látélet ez! — Valljuk meg őszintén: amit kigondoltak, végbevitték. Általában a kívánság, a gonoszság, a gondolat párosul az akarattal, és lesz belőle cselekedet.

A harmadik szó, ami megdöbbenő az: ellenem. Még azok felé is gonoszsággal tudunk fordulni, akiket szeretünk vagy szeretnünk kellene. Két testvér ellenség? Normális dolog, hogy akik testvérek, akik egy apától származtak (tudjuk, vannak közöttük féltestvérek is, de a Biblia ilyen különbséget nem tesz), oda tud fordulni egyik a másik ellen? Amikor Isten úgy adta az embert, hogy egyik a másik *mellett* legyen.

Kiveszi Ádám bordáját az oldalából, azért, hogy mellé teremtsen Isten a feleségét. Jön az ember, és nem mellette akar haladni, nem azt mondja: együtt, hanem azt mondja: ellene. Ez a harmadik, amiben leleplezi Isten a bűneinket, hogy képesek vagyunk azok ellen fordulni, akiket testvérünknek mondunk. Akit szeretnünk kell vagy kellene. Méginkább kiáltunk: Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!

Képesek vagyunk a házastárs ellen fordulni, szüleink ellen fordulni. Vannak olyan vidékek, ahol igen keményszívű és akarátú emberek laknak. Egy onnan származó fiatalember mondta az apjának: apám, az istállóban hagytam a kötelet, tudja, mit kell tennie. — Megdöbbenő, nem? Gonoszt gondoltatok ellenem... A gyermekhéten mondta valaki: milyen csodálatos, hogy még van cseresznye ezen az öreg fán is. Ha így nézett volna az apjára, hogy még vén korban is gyümölcsöznek, ha az apja termő élet lett volna... De nem az, mert csak az az ige igaz, hogy gonoszt gondoltatok ellenem.

Menjünk az igének a másik felére, mert itt megfordul minden, és ennek is hatalmas üzenete van a számunkra. „De Isten azt jóra gondolta fordítani.” — Tudjátok, Isten miért fordította jóra ennek a családnak a sorsát? Nem azért, hogy megmutassa: lám, Józseffel vagyok, megsegítem, majd kibékülnek, jó lesz a vége. A Biblia egyik legcsodálatosabb jelenete, amikor József felfedi magát a testvérei előtt: él-e még az én apám?... Hát mikor az apja meghallja, hogy még él József és Egyiptomban uralkodik! Amikor odamegy és megölelik egymást, amikor Benjámint nyakába borul — a Biblia legszebb jelenetei.

Tudjátok, Isten miért őrizte meg ezt a családot? Ebben a családban kellett megszületnie Jézus Krisztusnak. Mert megígérte Isten Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, hogy ebben a családban fog megszületni az Úr Jézus Krisztus. A Biblia vége felé, az utolsó lapokon diadalmasan hangozzék: győzött a Júda nemzetségéből származó oroszlán.

Mit mond József ebben az igében? „De Isten jóra gondolta fordítani”. Miért fontos ez nekünk? Azért, mert sokszor nem értjük utainkat, helyzeteinket, sorsunkat. Sokszor háborgunk, sok vád van bennünk még Isten felé is.

Az én életemnek is volt olyan szakasza, amit nem értettem, nem tudtam, Isten miért engedi meg. Utólag jó volt látni azt: igen, Uram, ez benne volt a forgatókönyvedben, mint ahogy egy színházi darab úgy játszódik, hogy van egy forgatókönyv, mert nem úgy van, hogy a színész azt teszi, amit akar. Van egy rendező, amelyik azt mondja: így, úgy állsz, ezt, azt teszitek.

EMBERI GONOSZSÁG, ISTENI GONDOSKODÁS

Ebben a történetben József ezt akarja ragyogtatni, hogy ti, akik azt gondoltok, ti cselekedtetek — nem úgy van, Isten rendezett mindent. Ezzel József Istennek ad dicsőséget. Az Istennek József ezzel cselekvő munkát tulajdonít. Sokan azt hiszik, hogy Isten passzív. Ahogy Madách is leírta: „a gép forog, az alkotó pihen”. Isten megteremtette a világot. „De az Isten jóra gondolta fordítani.” Mert József a sorsának árnya közt meglátja Isten ragyogó arcát. Hogy énekeljük? „Sorsod sötétlő árnya közt szent arca rejtezik.”

Jaj, de nehéz nekünk! A sorsunk sötétlő árnya... Pedig hitben és hit által meg kell látni Isten ragyogó arcát.

Emlékszem, hogy amikor először jártunk egy külföldi szép országban, az egyik ismerősünk bevitt a hatalmas gyárába. Megdöbrentő volt, hogy a targonca rakta a kartonokat, és a targoncát senki nem vezette. Csak néztünk, hogy van ilyen. Kiderült, hogy az egész padlózat tele van érzékelőkkel, ezek érzékelik, hogy mennyi terhet visz, hova kell lerakni, felemelni. A targonca magától dolgozott. — Ezt azért mondtam el, hogy lássuk, hogy ez egy targonca, ami dolgozik magától, de a világ sorsa és élete annak az Istennek a kezében van, akiről azt írja a Szentírás: „Nem szunnyad, nem alszik Izraelnek őrzője.” Akiről Jézus Krisztus azt mondja a Hegybeszédben, hogy még a verebecske sem eshet le Isten nélkül. Egy hajad szála sem eshet le Őnélküle.

Isten megteremthette volna úgy a világot, az embert, a családot, a munkát, hogy menjen magától minden. Gépesítve, automatizálva. De Isten nem, mert Ő érző, szerető, gondviselő. Szemei az igazakon vannak, fülei azok kiáltásán. Ebbe az igébe sűrűsödik bele, amikor József azt mondja: „De Isten jóra gondolta fordítani.”

Miért fontos ez nekünk? Azért, mert bennünk rengeteg aggodalom van. Az utóbbi időben is sokat hallottam erről. Megvallom: az én szívemben is fel-fellobban ez az aggodalom, amikor hallunk itt bevándorlókról, a világ életéről. A hívó emberben is ott van: jaj, mi lesz?! Ez az ige elénk tárja, hogy mi lenne. Isten gondot visel. Ti ugyan gonoszt gondoltatok ellenem. Van egy emberi akarat, terv, gonoszság, amely tényleg felülmúl mindent, de ott van Istennek a terve és akarata, amely az ember terve és akarata ellenére meg fog valósulni. És az fog megvalósulni, ahogy azt Isten elgondolta.

Olvastuk, mikor Pál apostol bekerül a börtönbe. Elmegy Európába, mert valaki hívja: jöjj, Pál, segíts nekünk Krisztussal, az evangéliummal. Egyszer csak Pál a börtönben találja magát. Gondolhatta: ezért érdemes volt idejönni. Éjfél tájban felzendül az ének. Miért zendülhetett fel az ének? Bizonyára azért, mert megértették, hogy Isten küldött ide. Ez nem véletlen, ez nem a sors szeszélye. Ez nem gonosz emberek ármánykodása. Ez Isten terve, mert ez a filippi börtönőr benne van az élet könyvében. Neki meg kell hallania az evangéliumot, és Isten ezért Pált a börtönbe teszi, hogy a filippi börtönőr hallja meg az evangéliumot.

Nem magasabbak Isten gondolatai, mint a mi gondolataink? Nem nagyobbak az Ő szándékai, mint a mi szándékaink? Igen, ezért kellett ennek a családnak megmaradnia. Azért, hogy Jézus Krisztus megszülethessék. Ahogy József mondja: hogy sok nép életét megtartsa. Lehet, hogy József akkor arra gondolt (ezt nem tudjuk), hogy életben maradjanak, mert kell gabona. Mivel József hitben járt,

gondolom erre is gondolhatott. Majd az élet kenyere, az igazi gabona fog sarjadni az Isai törzsökéből, Dávid házából, a mi családukból, ahol sok nép élete meg fog tartani.

Igen, a mi Urunkat, Jézust is sok gonoszság vette körül. Gonosz kezek megfogták, gonosz száj elárulta, gonosz száj megcsókolta, katonák lemeztelenítették. „Náddal verék a bársonyban, csúfolák térdhajtásokban.” — A mi Urunkkal ez történt, és mégis mi ment végbe? Az Isten terve, akarata. Erről bizonyosságot tesz nekünk a Cselekedetek könyve 4,27-28. részében az ige: „Mert bizony egybegyűltek a te szent Fiad, Jézus ellen, akit te felkentél, Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izráel népével, hogy véghez vigyék, amikről a te kezed és tanácsod eleve elvégezte, hogy megtörténjenek.” — Összefogott Poncius Pilátus, Heródes, a pogányok és Izráel népe, és végbevitték azt, amiről az Úr keze elvégezte, hogy megtörténjék.

Jó lenne látni ma, hogy minden az Ő kezében van. Minden úgy történik, ahogyan Ő elrendeli, megengedi, ahogyan jónak látja. Itt József megvallja, ami a Róma 8,28-ban így áll: „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.” Mert Isten jót munkál csak.

Befejezem. Sokan feltették nekünk a kérdést: Isten a gonoszt munkálja? Akkor hogy van az a Júdás-ügy? Isten felindítja Júdást arra... Neki el kellett árulnia? Nem, a Biblia világosan beszél: az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség. Ő a bűnt gyűlöli és bünteti.

Hogy értjük azt, amikor gonoszok valamit végbe visznek, de az az Isten terve? Azt mondták eleink: úgy van ez, mint ha valaki sánta lovon lovagol. A lovas az oka, hogy megy előre a ló, de nem oka annak, hogy sánta. Isten nem oka, mert Ő bűnt nem szerez, bűnt nem helyez a szívbe, a bűnt nem használja fel, de a bűnöst is, mint az igazat, irányítja. Mert minden azért van, hogy az Ő dicsősége tündököljék. Minden azért van, hogy Jézus Krisztus megszülessék abban a családban. Nálunk úgy van, hogy hitre jussunk, mi szülessünk meg Jézus számára. Isten azért munkálkodik, azért tesz sokszor présbe bennünket, hogy megszülessünk az Úr Jézus számára. Jézussal járjuk az utunkat, megfogva a kezét.

„Ti ugyan gonoszt gondoltatok ellenem, de Isten jóra gondolta fordítani”, és nem halhattak meg. Az az ember, aki benne van az élet könyvében, nem halhat meg addig, amíg meg nem hallja az evangéliumot, hogy megbocsáttattak a te bűneid. Halljad hát: Isten cselekvő Isten, tervét végrehajtó Isten, és jó, ha nem utólag látjuk be. József utólag látta be, hogy Isten cselekedett, de jó, ha mi úgy gondolkodunk, mint Dániel társai, akik már ezt előre látták. József utólag értékelte, kijárva Isten nyomorúságának az iskoláját, megtanulva a leckét, hitben megérve és felnőve vallotta azt, hogy Isten jóra gondolta fordítani. Dániel három társa előre nézett.

Mit mondanak? A mi Istenünk ki tud minket szabadítani a kemencéből, mert nekünk olyan Urunk van, aki cselekszik, szeret bennünket, aki javunkat munkálja. Még boldogabbak vagyunk, ha ezt már előre valljuk. De az is jó, ha utólag látjuk be, és ismerjük fel, amit Turmezei Erzsébet egyik versében úgy fogalmazott meg: „Meglátni, hogy minden utunkat hű és hatalmas kéz vezette, javunkra szolgált minden tette. Csodákra emlékezni jó.”

EMBERI GONOSZSÁG, ISTENI GONDOSKODÁS

Emlékezz a csodákra, hogy Isten hogyan mentett meg, hogyan hozott ki, hogyan könyörült rajtad, és higgy Őbenne, hogy az az Isten, aki eddig cselekedett, ezután is hatalmasan és csodásan cselekszik Jézusért.

Imádkozzunk!

Szeretnénk neked dicsőséget adni, áldott Urunk, azért, hogy örökkévaló terved, tanácsod jó terv és jó tanács.

Köszönjük, hogy benne vagyunk mi is ebben a tervben. Milyen jó lenne, ha mindenki tudná ebben a templomban: igen, az én életem is ott van a gondviselő Isten tervében, aki nemcsak gondot visel, hanem aki megváltó Isten. József azt mondja: sok nép életét megtartja, és egyszer majd Betlehem mezeje felett a Megtartóról, Megváltóról, az Údvözítőről zeng az ének. Beteljesedett az Isten terve, minden gonoszság, Heródes gyermekgyilkossága, Pilátus, Kajafás minden gonoszsága ellenére Isten terve megy tovább. Az egyedül élő, igaz, bölcs, hatalmas, mindenütt jelenvaló és munkálkodó Istené.

Engedd meg, hogy a szívünk hódoljon neki, szeressük Őt teljes szívből, elméből, erőből, és ne legyen senki rajta kívül, akinek köszönetet mondunk, és hállával tartozunk.

Kérünk, Urunk, áldd meg életünket. Kezedbe tesszük betegeinket, azokat, akik betegeket ápolnak, és azért nem tudnak köztünk lenni. Kezedbe tesszük a gyászolókat, akik a héten szeretteiktől búcsúztak. Adj élő reménységet a szívükbe.

Te légy velünk a következő hetekben is a temetésekben. Szeretnénk hitben nézni a nyitott sírra, és tudni, hogy Jézus él. Él a Jézus, a mi fejünk, ezért ünnepelünk még akkor is, ha az elválás és búcsúzás miatt szemünkben könny van.

Kérünk, végy körül bennünket, a szeretteinket. Áldd meg a csendesheteket, a most Neszmélyen levőket. Köszönjük a múltieteket, a gyermek-, ifi- hetet.

Köszönjük, Urunk, hogy sok helyen hangzik a te igéd. Engedd, hogy vigyék el az igemagvakat a szívükben.

Kérünk, mivel te vagy a vetésnek az Ura, legyen majd aratás, növeld a vetést, hogy szárbaszókó gyümölcsöt hozzon harminc-, hatvan- vagy százszor annyit.

Köszönjük, hogy kegyelmes Isten vagy, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű. Vigy tovább bennünket lelki örömmel megújulva, hogy imádjuk szent Felségedet.

Ámen.

269,6-7 dicséret

6. ŐBENNE vesd halálig Jó reménységedet: :/:
Ő biztos révbe szállít A bajból tégedet.
Bár késik a segítség És nem találsz vigaszt:
Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.

7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; :/:
Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható!
Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis,
De örök pálma vár ránk: Utunk a mennybe visz.